



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 45666

Skarb Państwa
(Ministerstwo Obrony Narodowej)*

Warszawa, Polska

22 g, 9/00
Kl. 22 g, 14
✓ C09 d 9/00

Sposób usuwania starych, zabrudzonych i zniszczonych powłok politurowych, zwłaszcza szelakowych, z powierzchni drewna

Patent trwa od dnia 2 marca 1961 r.

Dotychczas usuwanie starych, zabrudzonych i zniszczonych powłok politurowych, zwłaszcza szelakowych, przeprowadzano sposobem mechanicznym za pomocą cyklizowania, bądź sposobem chemicznym przy użyciu rozpuszczalników lub środków o właściwościach zmydlających (alkalicznych).

Sposoby te posiadają liczne wady. Pod wpływem wspomnianych rozpuszczalników stare powłoki politurowe nie zostają całkowicie usunięte, stają się łepkie i tracą zdolności do ponownego utwardzania się, a poza tym drewno nie odzyskuje pierwotnego wyglądu. Duża lotność rozpuszczalników ogranicza ich użycie do niewielkich powierzchni.

Sposoby oparte na środkach zmydlających nie

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Jan Jeziorski.

znalazły praktycznego zastosowania do usuwania powłok politurowych ze względu na to, że środki te wskutek reakcji z garbnikami zawartymi w drewnie przyciemniały go.

Stwierdzono, że można w sposób szybki całkowicie usunąć z powierzchni drewna stare, zabrudzone i zniszczone powłoki politurowe, zwłaszcza szelakowe, unikając przy tym wspomnianych niedogodności, jeżeli na poddawaną oczyszczaniu powierzchnię drewna naniesie się 20—30%-wą wodę utlenioną, a następnie z drugiego naczynia 25%-wą wodę amoniakalną.

W wyniku połączenia obu składników, które stosuje się w stosunku objętościowym około 1:1, następuje silne wydzielanie się tlenu, który przenikając w głąb częściowo już rozmiękczonej powłoki politurowej powoduje bardzo szybki jej rozpad i przejście do roztworu nie wykazującego adhezji, ani zdolności ponow-

nego utwardzenia, dającego się łatwo zdjąć z powierzchni za pomocą zwykłej ścierki.

W trakcie działania powyższej mieszaniny obserwuje się na powierzchni drewna wystąpienie białej piany. Po 5—10 minutach od chwili jej wystąpienia, za pomocą ścierki, najlepiej rzadko tkanej, usuwa się pianę z zawartością resztek politur i brudu, po czym jeszcze raz wyciera się do sucha ścierką wypłukaną w zimnej wodzie, a następnie odstawia je na 3—6 godzin, to jest na okres czasu, aż nastąpi całkowite odparowanie użytych środków i rozjaśnienie powierzchni drewna.

W przypadkach silnego zabrudzenia (przetłuszczenia) lub istnienia grubych powłok pożądane jest powtórzenie zmywania, lecz w czasie skróconym, np. do 5 minut.

Przy stosowaniu tego sposobu w pomieszczeniach nie zaopatrzonych w wentylację wyciągową, do wody amoniakalnej dodaje się 2—5% wężego roztworu wodorotlenku sodowego w stosunku 1:1 w celu zmniejszenia szybkości parowania amoniaku.

Do usuwania starych powłok politurowych z powierzchni nierównych, zwłaszcza z pionowych części sprzętów meblowych stosowane środki zagęszcza się mąką ziemniaczaną w celu zwiększenia ich przyczepności.

Sposobem według wynalazku można również usuwać szybko powłoki pokostowe i farby olejne.

W przypadkach usuwania grubych powłok farby olejnej zamiast 25%-owej wody amoniakalnej stosuje się roztwór wodorotlenku sodowego.

Meble oczyszczone sposobem według wynalazku, po ponownym zapoliturowaniu lub pomalowaniu, odzyskują wygląd nie różniący się od mebli nowych.

Działanie środków użytych według wynalazku w głąb drewna jest minimalne, nie przekracza 0,1 mm. Twardość drewna pod wpływem środków chemicznych nie maleje, a odwrotnie — wzrasta powierzchniowo.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób usuwania starych, zabrudzonych i zniszczonych powłok politurowych, zwłaszcza szelakowych z powierzchni drewna przy zastosowaniu amoniaku i wody utlenionej, znamienne tym, że na powierzchnię drewna nanosi się 20—30%-ową wodę utlenioną, a następnie około 25%-ową wodę amoniakalną, najkorzystniej w stosunku objętościowym 1:1, a po kilku minutach powierzchnię drewna wyciera się w celu usunięcia naniesionych środków, resztek politur i ewentualnie brudu, po czym drewno pozostawia się na czas 3—6 godzin w warunkach otoczenia
2. Sposób według zastrz. 1, znamienne tym, że w przypadku usuwania starych, zabrudzonych powłok politurowych z powierzchni nierównych, zwłaszcza z pionowych części sprzętów meblowych, stosuje się wodę utlenioną i wodę amoniakalną z dodatkiem mąki ziemniaczanej.

Skarb Państwa
(Ministerstwo Obrony Narodowej)